VOJENSKÉ HUMORESKY.

Na ples.

Vypravuje Václav Jiřík.

Desátníci Knírek a Fousek sloužili jakožto jednoroční dobrovolníci u téže setniny.

Oba společně vystudovali, společně do kaváren, do hostinců a plesů chodívali, společně bydleli a též společně i nouzi i přebytek snášeli.

Nadešla doba vojenské discipliny.

Odhodlali se, že půjdou k témuž pluku a náhoda tomu chtěla, že sešli se i u téže setniny.

Vojákovali dobře.

Hejtman, všeobecně nazývaný "starý", byl přísný, ale jinak dosti hodný pán, který rozuměl vtipu a žertu.

Ani Knírek ani Fousek nemohl si na něho bez příčiny naříkati.

Jednoho dne však, bylo to právě v době radovánek a plesů, totiž v masopustě, stihla naše desátníky krutá rána. Oba prohřešili se proti přísným zákonům discipliny a—"starý", ač nerad, byl nucen, oba společně též potrestati a sice 14denním kasárníkem.

Rozumí se, že se naši hoši vzdávali již v duchu té naděje, že podaří se jim "starého" obměkčiti a vydobýti na něm odpuštění trestu, neboť věděli, že jednou vyřknuté slovo nebere nikdy zpět.

A masopust s plesy a jinými radovánkami byl tak vábivý a zvláště pro naše ubohé vězně, neboť oba byli výtečnými tanečníky.

* * *

Bylo to v pátek, asi třetí den, co oba přátelé nastoupili svůj trest. Setnina stála při odpoledním rozkaze a šikovatel Sekáč oznamoval všem svým věrným chovancům ústy rozkazu mimo jiné i to, že pan hejtman, vůdce setniny, oudržel čtyřdenní dovolenou, kterou zejtra v sobotu odpoledne nastoupí.

"Zítra ráno bude ještě pan hejtman odbývati raport," vykládal dále šikovatel Sekáč, "a všichni ti, kteří si něčeho přejí, ať již v neděli 'přes čas', aneb cokoli jiného, nechť se zítra u raportu hlásí!"

Rozkaz byl přečten a vojáci se po různu rozcházeli.

Knírek a Fousek loudali se volně zpět do světnice.. Oba byli zamyšleni.

Pojednou ozval se Knírek:

"Četl jsi dnešní noviny?"

"Četl. Co chceš?"

"V sobotu večer pořádá beseda "Jaro" ples," ozval se opět Knírek. "Považ, takový krásný ples a my se nemůžeme zúčastniti!"

"Bohužel, nemůžeme!" vypravil ze sebe flegmaticky Fousek.

"A můžeme, a přísahám ti, že také na ples půjdeme!" vzkřikl ohnivě Knírek, ihned však se ohlédl, zdali ho snad někdo neslyší.

Nikde však nebylo živé duše.

"Co to mluvíš?" nedůvěřivě a udiveně hovořil Fousek, "myslíš, abychom jako udělali frrr.....a mimo to zůstali 'přes čáru'! Ne, to neudělám!" s důrazem pronesl a usedl klidně na postel v pokoji svém, kam zatím byli již došli.

"Ne, na to nemyslím," odpovídal se šibalským úsměvem Knírek, "ale mám myšlénku! Povím ti ji. Poslyš."

A desátník Knírek naklonil se ku svému příteli a dlouho mu šeptem cosi vyprávěl.

* * *

Druhý den v sobotu byl pan hejtman Kos obzvláště dobré mysli. Snad proto, že měl jeti na dovolenou, snad i z jiné příčiny.

Stál před raportem a nebylo prosby, kterou by byl vojákům odepřel. "Přes časy" jen pršely.

U raportu stáli i naši dobrovolníci, desátníci Knírek a Fousek. Konečně došla řada i na ně. Hejtman postavil se před Knírka.

Knírek v tu chvíli vypjal prsa, sunul rukou k štítku čepice na pozdrav a již to šlo:

"Pane hejtmane, poslušně prosím o povolení východu po rozkazu až do jedné hodiny noční.'

Hejtman Kos po slovech desátníka Knírka zakroutil mohutný svůj knír, prohlédl si prosícího od hlavy až ku špičce u nohou a opět upřel utkvěl konečně pronikavým, tmavým okem na tváři desátníkově který rovněž smělým pohledem měřil svého představeného.

"Nemýlím-li se," počal po chvíli hejtman, "jste zavřen! Kterak se můžete tedy odvážiti žádati o přes čas, dokud trest váš nevypršel?"

A hlaďká čelo pána hejtmanova se hrozivě mračilo.

V té posici byl pan hejtman nejhezčím — a to napadlo našemu desátníkovi v tu chvíli též — ale i nejhorším, a na to vzpomněl si Knírek rovněž a proto dodával si v duchu odvahy.

"Poslušně prosím," počal odhodlaně, "dnes v deset hodin v noci přijede vlakem moje sestřenice; dověděl jsem se o tom od jistého příbuzného, který mne včera navštívil a mně oznámil, že za příčinou jisté důležité příčiny rodinné si přeje sestřenka se mnou mluviti a proto abych ji na nádraží očekával, aby mi onu zprávu ihned sděliti mohla, poněvadž se zde přes noc pozdrží a ranním vlakem opět dále pojede. Zároveň mám prý vzíti sebou i přítele Fouska, který jest naší rodině znám, a jehož se rovněž záležitost ta týká..... "

Desátník Knírek jedním dechem domluvil velikou svoji lež; neboť nejen že u něho vůbec nikdo nebyl nýbrž neměl vůbec žádné sestřenice.

"Je-li tomu tak, jak pravíte," ozval se hejtman Kos po krátkém přemýšlení, "a mluvíte-li pravdu" a hejtman Kos jaksi nedůvěřivě pohlížel na desátníka Knírka, 'chci vám dáti výminečně povolení k východu do jedné hodiny noční. Jest to tedy pravda?"

"Jest!" ozvala se unisono odpověď desátníka Knírka i Fouska.

"Tedy opakuji, že dovoluji," a hejtman Kos úsečně zavelel: "Rapor odstoupit!"

S nevýslovnou radostí mnuli si desátník Knírek a Fousek potají ruce, neboť nečekali, že tak hladce žádost jejich bude vyřízena.

* * *

V taneční síni besedy "Jaro" byl pestrý, veselý taneční rej.

Rázem sedmé hodiny večerní započal tanec, který slavnostně zahájili naši desátníci, ostří hoši Knírek a Fousek. A přítomné panny div se o ně nepraly.

Jak by také ne.

Oba mladí, statní, hezcí a veselí, svižní a vtipní a potom — oba nastávající doktoři.

Hodiny ubíhaly oběma desátníkům tempem více než rychlým.

Bylo právě půl desáté, když oba dokončili první čtverylku.

Desátník Fousek pohlédl na hodinky a pojednou se zamyslil. Přišla mu na mysl lež o sestřenici přítelově, která v deset hodin měla přijeti.

Jakýsi pocit nevolnosti ctřásl mu tělem.

Tu přicházel k němu Knírek s tváří červenou a potem zvlhlou.

"Poslouchej, Knírku," oslovil Fousek přicházejícího přítele, "nevím co to jest, ale je mi nějak divně, bezmála bych řekl, že mám jakýsi—strach. Zdá se mi stále, jakoby náš 'starý' měl přijíti na nádraží přesvědčiti se, zdali jsme ho nepřelhali — Nesměj se, mám jakési tušení, že tam přijde."

Po chvíli dodal: "Víš co?.... Půjdu na nádraží a vyčkám tam až do příjezdu vlaku a přesvědčím se, zdali nás tam nikdo nestopuje."

Po slovech těch desátník Fousek rychle se vytratil do šatny, oblékl plášť, opásal se řemenem a nedbaje posměšných poznámek o 'zajíci' a 'strašpytiu', jimiž přítel Knírek ho zahrnoval, vyběhl na ulici a chvátal k nedaleko ležícímu nádraží.

Konečně stanul na peronu. — Chvatně ohlížel se na všechny strany, aby vypátral někde v úkrytu snad již číhajícího hejtmana.

Avšak marně.

Byl zde téměř sám. Jak bylo mu volno při tomto poznání. Klidně přecházel sem a tam.

Tu však, co to?!

V dálce mihla se mu uniforma a zaleskly vyleštěné knoflíky vojenského pláště.

Kdo to?

Ah — již poznával — — přítel Knírek!

"Příteli, jsem rád, že jsem zde," chvatně hovořil přišedší Knírek.

"Jakmile jsi odešel, zachvátila mne také tak divná nálada, že nemohl jsem si pomoci a běžel jsem za tebou. Jak vidíš, jsem již zde!"

V tom zazněl signál, oznamující příjezd vlaku.

V témže okamžiku rozletěly se dvéře čekárny a na peron vstoupil — — hejtman Kos a postavil se těsně k východu.

Naši desátníci leknutím div ne omdleli.

"Co teď? ! Jsme ztraceni!" bědoval polohlasně Fousek, dívaje se úkradem s východu.

Desátník Knírek stál tu chvíli beze slova a hleděl strnule na nučící vlak, který právě do nádraží vjížděl.

"Co teď? ! Co teď? !" bědoval polohlasně Fousek.

Vlak zastavil. Pasažéři vystupovali a ubírali se k východu. Hejtman Kos stál nepohnutě na svém místě blíže východu a přísně měřil oba desátníky.

"A nejsme ztraceni!" kvapně pronesl dobrovolník Knírek, vytrhna se ze zadumání.

"Nemáme-li sestřenici, musíme si ji zaopatřit!"

"Hleď, Fousku, onu slečinku, která právě sestupuje s posledního vozu: Ta musí býti naší sestřenicí!"

"Rozuměl's?!"

"Ano!"

A oba desátníci přistoupili k neznámé slečně.

"Slečno, ctěná slečno!" oslovil překvapenou mladou dámu desátník Knírek, "máme čestnou žádost k vám!"

"Zachráníte nás od velké nepříjemnosti, dáte-li se z peronu námi doprovoditi do první ulice za nádraží!"

A desátník Knírek, nečekaje ani na odpověď mladé dámy, chopil se její ruky a galantně ji políbil, mezi čímž desátník Fousek dvorně slečnu pozdraviv, uchopil ji za volné ještě rámě a kvapně kolem u vchodu stojícího hejtmana ji odváděl.

Šťastně dostali se na ulici.

Myšlénka se zdařila, bylo vyhráno.

Rozradostněni vysvětlovali nyní desátník Knírek a Fousek neznámé a v nejvyšší míře překvapené dámě trapnou situaci, z které je zachránila! — — —

Hejman Kos vyšel z peronu na ulici.

Ve vzdálenosti několika kroků pohybovalo se tré postav: dva desátníci a mladá dáma.

Hlasitý smích rozléhal se ulicí.

Dle všeho bavili se dobře! — —

"Nepřelhali mne!" bručel si v tu chvíli hejtman Kos spokojeně do velikého kníru a odcházel opačným směrem do města.

* * *

Uplynul týden.

Bylo nedělní dopoledne a setnina, u níž sloužili desátník Knírek a Fousek, vrátila právě "z měsíčního chodu z kostela" do kasáren.

Sotva že se vojáci odebrali do svých pokojů a s nimi i naši dobrovolníci a sotva že odložili "parádní uniformu", již tu byl "desátník ode dne", který se chvatně poptával po našich dobrovolnících.

"Co je?" tázal se flegmaticky Fousek, který doslechl, že se po něm někdo ptá a slézal zvolna s postele, na kterou se dle zamilovaného svého zvyku právě byl posadil.

"K panu hejtmanovi a frajbilik Knírek taky! Honem! Pan hejtman na nich už čeká v kanceláři!" mluvil rychle "desátník ode dne".

Na chodbě před kanceláří sešli se oba naši dobrovolníci.

"Co chce "starý"?" tázal se polekaně Fousek svého soudruha.

"Nevím," odpovídal polohlasně Knírek a v předtuše čehosi pobledl ve tváři.

Stanuli přede dveřmi.

Knírek zaklepal.

Hřmotné "dále" ozvalo se uvnitř.

Vstoupili.

S usměvavou tváří přecházel hejtman Kos po kanceláři a vlídně děkoval za pozdrav příchozích.

Po chvíli zastavil se před Knírkem. Úsměv s tváře jeho zmizel a oči hluboko a zpytavě zabodly se do tváře Knírkovy.

"Byla to vaše sestřenice, kterou jste onehdy doprovázel z nádraží do města?" řezavě otázal se Knírka.

Pevným hlasem odpověděl tento:

"Ano! Byla!"

"Byla to Knírkova sestřenice, kterou jste onehdy doprovázel z nádraží do města?" opětoval hejtman Kos svou otázku a obrátil se k Fouskovi.

Nesměle odpověděl tento:

"Ano, pane hejtmane, byla!"

Po těchto odpovědech zamračila se tvář hejtmana Kosa. Černé jeho oči zaleskly se hněvem a prsty pravice poškubávaly na velkém kníru. Se rtů jeho zahřmělo:

"Lháři!"

Po tomto výroku změnil hejtman Kos svou tvářnost, neboť postřehl, kterak výrok jeho účinkoval.

A vskutku.

Knírek a Fousek stáli před ním jako opaření, v trapném očekávání, co se dále díti bude.

Hejtman Kos usedl na židli, skřížil nohy a pohrávaje si se zlatým střapcem, spustil na pohled klidně:

"Ano, lháři jste, a povím vám proč! Slyšte:

Včera pořádal se zde v městě ples. Byl jsem také zván a šel jsem. Bavil jsem se výborně, zvláště s jistou mladou a hezkou dámou, která mi byla jedním z mých představených představena.

Mezi řečí pravila mi pojednou:

"Ale mátetam u své setniny dva veselé a čiperné dobrovolníky, poslyšte, jaké dobrodružství jsem onehdy s nimi zažila!"

Zbystřil jsem sluch, neboť rád slyším něco chvalitebného o svých dobrovolnících. Vždyť býval jsem jím také. A ejhle, co jsem slyšel?

Dáma vypravovala:

"Přijela jsem dnes týden v noci dráhou do našeho města. Náhodou nebyla jsem na nádraží nikým očekávána. Sotva však jsem sestoupila s vozu, přistoupili ke mně dva dobrovolníci, dvorně mne pozdravili, jeden z nich mne oslovil a ruku políbil a druhý rámě nabídl. "Probůh slečno," pravil dobrovolník mne oslovivší, "dovolte, abychom vás doprovodili! Zachráníte nás tím! Vše vám na ulici vysvětlíme!"

Než jsem mohla odpověděti a se vzpamatovati, již vedli mne východem na ulici. Tam vše se vysvětlilo! Vypravovali mi atd. atd." "

Pan hejtman Kos vypravování nedokončil, vyskočil ze židle, postavil se před Knírka a Fouska, kteří strachy bledli a se červenali a vzkřikl:

"A víte, kdo ti dva dobrovolníci byli, kteří se odvážili svého hejtmana podobným způsobem napálit?"

A tvář jeho se zaškaredila, až oba dobrovolníky závrať pojímala.

"Mluvte!" přísně poručil hejtman.

"Byli jsme to my," skroušeně přiznávali se naši delikventi.

"Dobře! Nyní promluvím si s vámi rozumné slovíčko!" pravil klidně hejtman Kos, tak klidně, jako by se nic nebylo přihodilo.

"Znám vás a vím, že jste jinak dobří hoši. Dvakráte jste mne přelhali. Jest to zajisté nehezké od vás, avšak odpouštím vám provinění vaše a to proto: předně, že jste ve vážné chvíli, v jaké jste se nalézali před týdnem, nepozbyli duchapřítomnosti a za druhé, že jste mne, starého lišáka, přelstili.

Mimo to odpouštím vám zbytek trestu! Můžete si vyjíti na procházku.

Dnes jest neděle a na městském korsu bude se též procházeti ona dáma, kterou jste v noci doprovázeli.

Snad byste se s ní rádi blíže seznámili," a pan hejtman Kos při těchto slovech potutelně se usmíval

"Povím vám, kdo ona dáma jest

Jste zajisté zvědaví:

Jest to choť nově k našemu pluku přesazeného majora X."

"Jasné zvony hučí drsně a bez tonu."

Shakespearův popis hodí se na tisíce žen. Ony jsou mrzuté, málomyslné, chorobné, nervosní—obtíží sobě samým a svým rodinám. Jich vnitřní smýšlení zmizelo a ony se nají, jako ty zvony, smutné a bez tonu. Mohou užívati

McELREE'S

"Wine of Cardui"

Ono přímo působuje na ženy, a mění divé rozrušení, tíhnoucí a bolest v zdraví, klidnost a sílu. Vzpružuje čivy, které utrpěly a nemoc povolily. Jest to dobrotivý lék, který bývá odlišen, aby vyléčil slabé ženy a dal jim dokonalé zdraví, a udělal je šťastnými a vítězími. $1.00 za lahev u všech lékárníků neb u vyrábějících: "The Chattanooga Medical Company, Chattanooga, Tenn."

☞ Čeští čtenáři blíže se zvěte na poděkování.

Rev. J. W. SMITH, z Camden, S. B., píše: "Moje manželka užívala Vine of Cardui pro opuchnutí lůžka a ono jí úplně vyléčilo.

Pánům úředníkům spolků.

Četní (obchodní) knihy, jako Leger, Journals, denní knihy a j. v. v kanceláři u Pokroku Západu.

Potřebujete dokonalý šicí stroj?

Můžeme právem říci, že šicí stroje "Pokrok Západu", které jsme po minulých 6 neb 7 roků našim odběratelům nabízeli, jsou dokonalejšími nežli stroje nabízené kterýmkoliv jiným časopisem českým. Každý rok utvrzuje nás v tomto přesvědčení, neboť ačkoliv str. J. Pokrok Západu nabízíme na zkoušku na 30 dnů a komu by se nelíbil v jakém ohledu, tomu vrátíme peníze zpět a přijmeme stroj od něho po zkoušce zpět, přece posud nepřihlásil se nikdo, jenž by byl chtěl stroj vrátiti. To jest dostatečným důkazem, že šicí stroje "Pokrok Západu" jsou nejdokonalejšími, tak dokonalými, jak vůbec které stroje býti může.

Až posud prodávali jsme, prodáváme a ovšem prodávati budeme stroje s obyčejným zařízením, při kterémž svršek, totiž část obsahující hlavní pracující část stroje, připevněn jest na ploše stolku nehybně. Však moda vyžádala si též změnu ve stavbě šicích strojů. V nejlepších domácnostech chtějí míti nyní stroje, při kterýchž svršek, čili část obsahující celé pracující ústrojí stroje, spouští se pod plochu stolku šicího a na místě obyčejné bedničky, kterouž se pracující část při obyčejných strojích přikrývá, přikloplí se stroj pouze deskou na pantech zavěšenou, tak že tvoří šicí stroj, když jest zopřen, uzavřený, rovný stolek, jak viděti jest na stroji tuto vyobrazeném. Tento nový druh soustavy šicích strojů nazývá se

Drop-Head Cabinet.

DROP HEAD CABINET Čís. 4.

Jelikož pečujeme vždy o to, aby našim čtenářům a odběratelům dostalo se vždy to nejlepší a nejnovější, proto a potěšením sdělujeme, že jsme učinili opatření takové, abychom mohli šicí stroje tohoto druhu našim odběratelům poskytovati a sice za cenu až úžasně nízkou, vzhledem ku obyčejné ceně krámské.

Drop-head cabinet stroje prodávány jsou jednotlivě za $65 hotově aneb za $75 na splátku. My obstaráme naším předplatitelům "drop head cabinet" stroj Pokrok Západu, se zaručením úplné spokojenosti a vrácením peněz do třiceti dnů, když by se nelíbil, jak následuje:

Stroj Drop-head Cabinet Pokrok Západu, čís. 5, s třemi šuplíky po každé straně a jedním uprostřed.....$26.00

Tentýž stroj čís. 4. s 2 šuplíky po každé straně a jedním uprostřed, jak viděti jest na vyobrazení,.....$25.00

Tentýž stroj číslo 3, s jedním šuplíkem na každé straně a jedním uprostřed.....$24.00

Ovšem že mimo "drop-head cabinet" prodávati budeme též nadále jako dosud stroje obyčejné soustavy, jakéž jsme po minulá léta odběratelům našim k jejich úplné spokojeno-ti obstarávali a sice stroj "Pokrok Západu" jak viděti jest na vyobrazení následujícím prodáváme za následující ceny:

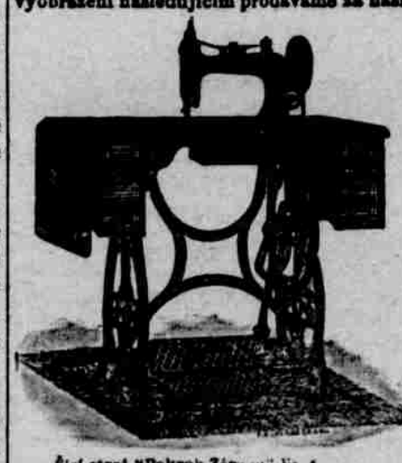

Šicí stroj "Pokrok Západu" Čís. 4.

Stroj "Pokrok Západu" čís. 5, s 3 šuplíky po každé straně a jedním uprostřed.....$24.00

Tentýž stroj čís. 4, s 2 šuplíky po každé straně a jedním dlouhým uprostřed, jak viděti na vedlejším vyobrazení.....$23.00

Tentýž stroj čís. 3, s jedním šuplíkem po každé straně a jedním uprostřed.....$22.00

Všechny tyto stroje jsou téže soustavy a téhož dokonalého sestavení. Rozdíl v ceně činí pouze a jedině jen počet šuplíků. Stroje dodáváme buď s rámem ořechového — tmavé, aneb z dubového, světlé, dle přání.

V ceně, kteráž jest výše uvedena za stroje, zahrnuto jest již i předplatné na časopis na rok.

Každý stroj opatřen jest českým i anglickým návodem k zacházení s ním.

Všechny tyto stroje zhotoveny jsou co nejdůkladněji zručnými řemeslníky, z nejlepšího materiálu a jsou elegantní úpravy. Člunek jest nejnovějšího a nejjednodušího zařízení, tak zvaný samonavlékací. Cívka vloží se do člunku a pomocí zatáhnutím za konec nitě jest člunek navlečen. Jehla jest samoustavovací, totiž vložíme ji pravým spůsobem do žlábku, tedy usadí se bez jakékoliv zvláštní pozornosti pouhým zastrčením sama do pravé polohy. Každý stroj má též samočinný navíječ a všechny potřebné přístroje, jako obruba k, zapošívák, sběrák atd. úplnou sbírku v úhledné skřínce, kteréž obdrží se zdarma.

Nevedeme obchod v šicích strojích a neprodáváme je k vůli výdělku. Aniž jsou stroje, kteréž nabízíme, špatnější, proto jen, že jsou nejnovější. Jednáme pouze jen ve prospěchu a zájmu našich čtenářů, opatřujeme tyto stroje přímo z továrny, za hotové a za ceny tovární a ušetříme tím tak polovici až 2 třetiny výlohy, kteráž by plynula co výdělek do kapes státních jednatelů a místních i podomních jednatelů, kteří všichni chtějí a musí býti živi a musí proto vydělávati.

Opakujeme, co jsme svrchu pravili:

Zaručujem úplnou spokojenost a nabízíme všem kdož stroje od nás koupí, jestliže by shledali do 30 dnů, že by v jakémkoliv ohledu, buď v dokonalosti, úhlednosti, práci neb v čemkoliv jiném nevyrovnal se nejlepším strojům, může jej do té doby kdykoli vrátiti a obdrží své peníze nazpět.

Každý z těchto strojů zaručen jest na 5 roků a sice zaručuje se, že jest nejnovější soustavy, dobře zhotoven, s nejnovějšími zdokonaleními, že jde tak tiše a lehce jak jen který stroj jíti může a kterákoliv část by se osvědčila vadnou jakýmkoliv spůsobem a poškodila se, bude nahrazena. Záruka nevztahuje se na přístroje, sul na jehly atd.

Rodina.

Mimo strojů výše uvedených nabízíme odběratelům našim též stroj lacnější, jakýž obyčejně časopisy jiné svým odběratelům opatřují. Jest to stroj "Rodina". Stroj tento liší se od výše uvedených tím, že určen pouze jen pro domácnost, pro práci domácí a proto jest poněkud skromnější a ačkoliv pro všekeru domácí práci postačuje úplně a konají ji dokonale, pro práci krejčovskou bychom jej odporučovati nemohli. Stroj tento jest rovněž velice jednoduché a proto trvanlivé soustavy, opatřen jest též samonavlékacím člunkem a zdokonalenými přístroji, tak jako stroj Pokrok Západu a zaručen jest na pět roků. Tyto prodáváme a opatřujeme našim odběratelům za následující úžasně levné ceny:

Čís. 3, s 3 šuplíky $16. Čís. 4, s 5 šuplíky $17. Čís. 5, se 7 šupl. $18.

V této ceně zahrnuto je ovšem též již předplatné na rok na Pokrok Západu aneb Hospodář. K těmto strojům české návody nemáme.

Stroje "Pokrok Západu" opatřeny jsou

KULIČKOVÝMI ● LOŽISKY.

Ví naši čtenáři co to znamená? To znamená ještě mnohem větší lehkost v chodu, ačkoliv stroje "Pokrok Západu" již nyní šly zcela tiše a velmi lehce, tímto zařízením docíleno bude toho, že půjdou ještě lehčeji, nejlehčeji ze všech.

Snad není zapotřebí našim čtenářům dlouho vysvětlovati, co znamenají kuličková ložiska, nic může býti, že některým z našich čtenářek to bude přece k poučení. Chceme proto pár slov k vysvětlení uvésti. Každé kolečko se musí točiti na nápravce, neboli ose. Tato osa na obou koncích spočívá v ložiskách, neboli lůžkách, v nichž se točí. Obyčejně jsou ovšem tato lůžka mová a v nich ře se osa pinou svou délkou. V minulých několika letech, však zejmena od té doby, kdy zavedeny byly bicykly, u nichž především snadný chod se vyžaduje, zaváděny byly opravy v tom směru že lůžka, v nichž osy koleček se pohybují, vyloženy malými kuličkami kolkolem a ty tvoří vlastně lůžko, v kterém se osy pohybují a točí. Tím ovšem tření uvedeno na tu nejmenší míru a zajištěn tak nejlehčí možný chod. Tento vynález kuličkových lůžek osvědčil se tak znamenitě u bicyklů, že se jej chopili vyrabitelé jízdních strojů a vše obecně nyní hotoví stroje pouze s kuličkovými a válečkovými lůžky. Teď došlo i na stroje šicí a zavádí se lůžka kuličková při nich, totiž při osách hlavního hnacího kola.

Adresujte jednoduše:

Pokrok Západu, Omaha, Neb